

אור ישר

להאהיב את הבורא על נבראיו!

שיחות של מורינו רב דבית מדרשינו שבט הלוי

אהבתי אתכם אמר ה'!

כי רוצה ה' בעמו!

ואהבת עולם אהבתיך!

עיצומו של יום ועבודת היום

מצד החטאים אנחנו מסודרים כבר, החטאים נמחלים על ידי עיצומו של יום, רק כל העבודה שלנו ביום הזה הוא לעורר את אהבתינו איליו! איזה עבודה נפלאה! איזה יום נפלא!

מהו כל עבודתינו במשך היום ביום כיפור של לשבת בבית מדרש ולהתפלל, הלא עיצומו של יום מכפר, אם כן אנחנו יכולין לשבת בבית והחטאים יתכפרו מאליהם?

מה יעשה בן אדם שאין לו הכוחות הנפש ליכנס למצב של הרטה, ולפתוח שוב את כל הכאבים של הפירוד שבינו לה'?

איך יכולין לקבל השפעות הגם שאנחנו לא ראויים לזה שאין לנו מעשים, איזה הכרה שווה יותר ממעשים?

האם יום כיפור הוא יום שימה או יום של קשה?

מהו עבודתינו במשך היום הקדוש הזה?

עיצומו של יום מכפר! היום הכי טוב בשנה! לנשום את העיצומו של יום!

הנה אנחנו עומדים בהיום הכי קדוש בשנה, יום הכי טוב בשנה! היום הזה נושא בכנפיו את הבשורה הגדולה שה' הבטיחנו "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו".

זהו יום הכי שמח בכל השנה!! יום הכי טוב בשנה! יום שבו כל חטא, כל כיעור, כל קלקול, כל ריחוק, יבטלו על ידי זהרי אורה של החסד העליון של סליחה וכפרה שה' מכפר את עמו, איזה יום נפלא!

וכל זה יבא אילינו על ידי עיצומו של יום [כנפסק ברמב"ם ראה להלן] היום בעצמו מביא לנו את הכפרה ואת הנקיון האלוקי, אנחנו צריכין לנשום בתוכנו את היום הנפלא הזה, להכניס בתוכנו את האוויר של היום הנפלא, את האוויר הזך והטהור של היום שבו ה' מכפר ומנקה את עמו אהובו!

אנחנו עומדים ליום שלם כמצב של קרוב לה'

והנה בכל השנה יש סוגי תפילות שאליהם יש בהם משהו מיוחד שה' יותר יפנה אליהם, כמו שכתוב קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת, שכן אדם שקורא לה' בכל לבו באמת, ה' יותר ישמע לו, ויותר יתעניין בתפילתו, גם כתוב קרוב ה' לנשברי לב, שכן אדם שיש לו לב נשבר ומרגיש שרק ה' יכול לעזור לו, והוא קורא אליו עם כל הלב, התפלה הזו מאוד קרוב ללבו של ה', ויותר ישמע לו.

אבל ביום הקדוש הזה לא משנה איזה מדריגה אנחנו נמצאים, ולא משנה עוצמת הדביקות והלב נשבר שיש לנו בתפילתנו, תפילתנו מאוד קרובים אל ה', כמו שכתוב דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב, ודרשו חכמינו [ר"ה יח א] מתי הוא קרוב בימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים, **שלכן על כל אחד שמתפלל ביום הקדוש הזה נקרא עליו קרוב ה' לתפילתו!!!**

מקוה ישראל ה' להיות עם יהודים מביא קדושה

ועוד יותר שאנחנו נמצאים בין עדה קדושה של יהודים, שעל תפילה בציבור כתוב בגמרא שבכל השנה ה' קרוב לאותם תפילות, ובפרט בין יהודים קדושים כאלו, שעם ישראל יש בו כל כך קדושה, שעצם זה שיהודים מתקבצים יחד, זה מביא קדושה יותר, ומביאה לקיבול תפילות.

מספרים על הרה"ק ר' מוט"ל טשערנובלער זצוק"ל, ששנה אחת בערב יום כיפור הי' מאוד עסוק, ולא הספיק ללכת למקוה במשך היום, וכשהגיע לבית המדרש בכל נדרי, הבית מדרש הי' מלא עם אנשים, מה עשה - כפף את ראשו וכאילו טבל את עצמו בההמון של היהודים ..... **ואמר מקוה ישראל מושיעו בעת צרה, יהודי הוא מקוה! שעיצומו של יהודי מביא קדושה!**

יום כיפור כללי לכל עם ישראל ולא קשור למצב שלך

הנה מוצאים דבר מעניין שבמשך כל היום כשבמקשים על כפרה לא מבקשים על כפרת הפרט, שה' יסלח לעוונות שלי, אלא על כפרה לכל עם ישראל, שכל הזמן אומרים אשמנו בגדנו, ולא אשמתי בגדתי וכו' שאין "אנו" עזי פנים וקשי עורף וכו' סרנו ממצותך, וכן מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך לשון רבים, וכן אומרים בסיומו של הברכה האמצעית מלך וסולח לעוונותינו "ולעוונות עמו בית ישראל" ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה.

ועצם שמו של היום הוא "יום הכיפורים" ולא יום כיפור, שזה מראה שהיום הזה, וכיפורו שהוא מביא, הוא משהו שהולך דוקא עם כל כלל ישראל.

וכן רואים מה שלא נמצא בשום מקום אחר ביהדות, שאומרים על דעת הקהל ועל דעת הקהל אנו מתירים להתפלל עם העבריינים למה דוקא פה מכניסים את העבריינים לבית כנסת? הדבר הזה אומר דרשוני.....

ויכולין להסביר שהסיבה לזה הוא - שבכל השנה הרבה אנשים מפחדים לעשות תשובה, בגלל הם חושבים שהם לא ראויים בכלל שה' יקבל אותם, והם כל כך מתביישים מעצמם, שהם בושים להרים ראש אל ה', ולהתחנן ולבקש מחילה. [על אף שטענתם אין בו שום פנים, ועיין השיחה על ראש השנה ועל שבת תשובה] אבל למעשה זהו המצב אצל הרבה.....

שונה הוא הדבר ביום הכיפורים שזהו לא יום כיפור פרטי שקשור למצב הפרטי שלהם, וזה אינו זמן לחטט ולחקור במצבו, אלא זהו יום שה' מתגלה באהבתו לעמו, ומכפר וסולח לכל עמו, הצדיק והעבריין כאחד, ובכן יהודי ירגיש בנוח לבקש מחילה ולחזור לה', וכל המחשבות על הלא עשיתי כך וחשכתי כך וכו' לא נוגע בגלל שהמחילה לא קשור למצב שלו, אלא זהו יום כפרה כללי, שה' ברוב טובו מכפר ומנקה את עמו.

הוא מוחל לך לא בגלל שהסברת לו... רק בגלל שהוא במצב רוח של אהבה ושלו

ואולי יכולין להגיד משל על זה, בן אדם הי' לו סכסוך עם מישהו, והם לא דיברו להרבה זמן, אבל הוא יודע שהוא לא הי' צודק בהסכסוך, והוא רוצה לפייס אותו ולבקש ממנו מחילה, עכשיו יש שני דרכים יש דרך הפשוט, שהוא ילך אליו,

והוא יגיד לו שהוא מתחרט, והוא מבין שהוא לא הי' צודק, וככה הם יפתחו שוב את כל הסכסוך, והוא יגיד לו כמה שזה הפריע לו, ומתוך כל זה הוא ימחול לו, אבל לא נעים לו בהדרך הזו, לא נעים לו להודות בחטאו, ולפתוח שוב את כל הכאבים...

אבל מה יהי' עם מישהו מספר לו שהוא עכשיו מחתן את בנו, והוא במצב רוח מאוד מרומם, במצב רוח שהוא אוהב את כולם, ורואה רק טוב בכל אחד, וגם אנשים שלא הי' כל כך טוב אתו עכשיו הוא מדבר אתם כמו חברים ישנים, והוא אומר אני מפחד לילך לא רוצה לפתוח את כל הכאב....

אז הוא מסביר לו שהמחילה של עכשיו לא תלוי בהסכסוך הפרטי שלך, פשוט הוא במצב רוח של אהבה, במצב רוח של שלום, במצב רוח של מחילה, וכי' וזהו יום כיפור זהו לא זמן שבו אדם מחטט במצבו, פשוט אלוקים הוא כניכול במצב רוח של אהבה ושלום ומחילה.

היהודי שרוצה להסתדר עם בוראו והיהודי שרוצה להיות דבוק בבוראו

הנה יש מחלוקת התנאים בין רבי ורבנן האם יום כיפורים לא מכפר רק למי ששב בתשובה, או שעיצומו של יום מכפר, הנה נעיין ברמב"ם הפוסק הגדול בענין תשובה, והוא כותב כן [הל' תשובה א ג] "עצמו של יום מכפר לשבים", ולכאורה הוא סתירה מיני ובי', שהלשון עיצומו של יום הלא הוא הלשון של רבי שעצם היום מכפר בלי תשובה, ואיך מסיים לשבים.... אם זהו עיצומו של יום, זה לא לשבים, ואם זהו עם תשובה זה לא קשור לעיצומו של יום?

אלא יכולין לומר שמונח פה יסוד נפלא ויסודי בהקשר של יהודי לבוראו, ובכלל במהות התשובה, שיש שני מיני יהודים יש יהודי שרוצה להסתדר עם הבורא, הוא רוצה לחיות חיים של שלום ושלוה, אבל יש לו בעיני שיש איזה כח עליון ונורא שמנהיג את הבריאה, וכשחוטאים נגדו זה יכול להביא בעיות....

והיות שהוא המנהיג הבריאה אי אפשר לברוח ממנו, ואין לו כח לריב אתו, לכן יעשה כל מה שיכול לא להיות בשלום אתו שלא יפריע לו את חייו, ולכן יחפש כל מיני תיקונים לחטאו, ויעשה תשובה, וליהודי כזה כשאומרים לו שעיצומו של יום מכפר, הוא יקפוץ על המציאה, זהו! ביום אחד אני יפטר מכל העבירות שלי!

אבל יש יהודי שיש לו חשכונות אחרות לגמרי.... אתה אומר לו עבירותיך יעלמו, הוא יגיד זהו דבר מצויין.... אבל.... - לא זה מה שבוער בי! אני כוסף ומשתוקק להיות קשור לה! אני משתוקק להרגיש תמיד את עומק האהבה שביני לה!

והוא מבין שהבעיני של החטא אינו עצם החטא, אלא זה שהוא בחר לינתק מה', ולא הרגיש באמת את הקשר שלו לה' ואהבת ה' איליו, שלכן הי' מסוגל לחטוא, והוא מבין עומק ענין התשובה שזה אינו ענין טכני ליפטר מן העבירות, אלא זהו הוא לשוב אל ה', לשוב לידיבק בבוראו, להרגיש כי אנו עמך ואתה אלוקינו, אנו רעייתך ואתה דודינו! לשנות בנפשו פנימה את הקשר לה'.

מצד החטאים אנחנו מסודרים אבל אנחנו משתוקקים לקשר לה'

וליהודי כזה כשאומרים לו יש יום אחד שתיפטר מן כל העבירות שלך, זה לא די לו, שנכון שלא יהי' לי עבירות, אבל נפשי לא השתנה כלום - בהקשר הפנימי שביני לאלוקים, והגם שלא יהי' לי עבירות, אבל רצונו לראות את מלכינו! אני רוצה להיות דבוק בה! כי נפשי תערוג איליך!

איליו אומר הרמב"ם עיצומו של יום מכפר "לשבים" כדי שאתה בעצמך תשוב אל ה', כדי שבהנפש שלך תהי' דבוק בה', לזה תעשה תשובה בהעיצומו של יום, תחזק את הקשר שבינך לה' עד שתגיע לכזה קשר עם ה', שאתה לא מסוגל לינתק ממנו ולחטוא, ובכן באמת תשוב להקשר הפנימי והנפשי, עם ה', והיום כיפורים לא יהי' רק יום שאתה התפטר מן החטאים שלך, אלא יהי' יום שעקרת את השורש החטא, וזהו הפירוד מה' וחזרת להיות דבוק בה'!

וזהו כל עבודתנו במשך כל המעת לעת של היום הקדוש הזה, מצד החטאים אנחנו מסודרים כבר, החטאים נמחלים על ידי עיצומו של יום, רק כל העובדה שלנו הוא עבודה על קשר לה'.

מצד החטאים אנחנו מסודרים אבל אנחנו משתוקקים לקשר לה'

וליהודי כזה כשאומרים לו יש יום אחד שתיפטר מן כל העבירות שלך, זה לא די לו, שנכון שלא יהי' לי עבירות, אבל נפשי לא השתנה כלום - בהקשר הפנימי שביני לאלוקים, והגם שלא יהי' לי עבירות, אבל רצונינו לראות את מלכינו! אני רוצה להיות דבוק בה! כי נפשי תערוג איליך!

איליו אומר הרמב"ם עיצומו של יום מכפר ל"שבים" כדי שאתה בעצמך תשוב אל ה', כדי שבהנפש שלך תהי' דבוק בה', לזה תעשה תשובה בהעיצומו של יום, תחזק את הקשר שבינך לה' עד שתגיע לזה קשר עם ה', שאתה לא מסוגל לינתק ממנו ולחטוא, ובכן באמת תשוב להקשר הפנימי והנפשי, עם ה', והיום כיפורים לא יהי' רק יום שאתה התפטר מן החטאים שלך, אלא יהי' יום שעקרת את השורש החטא, וזהו הפירוד מה' וחזרת להיות דבוק בה'!

וזהו כל עבודתינו במשך כל המעת לעת של היום הקדוש הזה, מצד החטאים אנחנו מסודרים כבר, החטאים נמחלים על ידי עיצומו של יום, רק כל העבודה שלנו הוא עבודה על קשר לה'.

ולכן אנחנו יושבים ליום שלם בבית מדרש מנותקים מן הכל, מנותקים מן אוכל, מנותקים מכל מיני תענוגים שיש בעולם, ומתעטפים בטלית, ומתרכזים כל כולו בדביקות בה', בטוב ה', מתבוננים בעומק אהבתו אילינו איך שהוא מוחל לנו על כל מה שחטאנו, מתבונניך איך כי אנו עמך ואתה רוענו, אנו רעייתך ואתה דודינו וכו' וכן חושבים על העבודה הנפלאה של העבודת בית המקדש, משתחוים איליו בכלות הנפש, ומתגעגעים לחזור לזה ולראות את בניינו בתפארתו.

אנחנו שרים איליו, צועקים איליו, ואנחנו יונקים ושואבים את כל חיותינו בהיום הקדוש הזה – לא מן אוכל לא מן שום דבר גשמי, רק מן הקשר אתו יתברך, מן התענוג של דביקות בו, שכל היום אנחנו עוסקים לעורר את אהבתנו איליו! איזה עבודה נפלאה! איזה יום נפלא! איזה עם קדוש!

[ולאלו שנראה להם שלא עוסקים ביום הכיפורים רק באהבת ה' ודביקות רק הרבה קטעים מדברים על חטאים ועל שפלותינו והריחוק שלנו מה', עיין להלן בהשיחה על נעילה איך שכל אלו חוזרים להסביר לנו גודל הדביקות ועומק הקשר שיש בינינו לה' עייש]

סיפור של אחות קטנה

מספרים סיפור עם בת קטנה יתומה, לא עלינו, והי' לה אחות גדול שהיא טיפל בה ובכל צרכי' במסירות נפלאה, היא דאגה עלי' בכל לכה ובכל נפשה, ועשתה כל מה שכיכולתה שתהי' לה טוב, ממש כמו אמא....

יום אחד התמלא לב האחות הקטנה עם רגשי הכרת הטוב להאחות הזה, שמוסרת נפשה עלי', וממש בלעדה היא היתה אבוד לגמרי, היא החליטה שהיא תקנה לה מתנה, אבל הלא אין לה כסף.... אז היא התחילה תכנית שכל פעם שהי' לה כמה מטבעות היא היתה מניחה בכיס שלה ושומרת על זה.

וכן היא התחילה למנות עוד דיי"ם, ועוד קוואדער"ר, עד שאחרי תקופת זמן כבר הי' לה שק מלא של מטבעות, והיא חושבת לעצמו בוודאי זהו די לקנות לה מתנה מכובדת, שהלא זהו של מלא של מטבעות....

והלכה לאיזה חנות של מתנות יקרות, והיא בוחרת לעצמה איזה מתנה, שעולה כמה מאות דולר, והחווני מבקש ממנה את הכסף, היא מתחילה לשלוף מכיסה הרבה דיי"ם וכמה קוואדער"ס, אבל החווני אומר אלי' סליחה אבל.... אתה מאוד רחוק מן הסכום האמיתי, היא בודקת בעוד כיס ומוצאת עוד שלש דיי"ם ומכיס אחר שני ניקלס.... אבל החווני אומר לה, זה לא יעזור לי זהו עולה כמה מאות....

הבת הזדעזעה לגמרי.... הלא כל כך רציתי להראות לה את הכרת הטוב שלי אילי', ולגלות לי אהבתי אילי' על ידי המתנה, ולכל כך זמן אני עומד ושומר כסף, ופה אני לא יכול לקנות....

אז היא התחילה להסביר להחווני בדמעות בעיני', שהיא רוצה לקנות את זה לאחות שלה שדואגת אילי' כל כך, וממש כלי האחות הזה לא היתה לי כלום, ואני חייב לה את כל חיי, בלעדה לא הי' לי אוכל, לא הי' לי איפה לישון בלעדה ממש

לא היתה לי כלום.....

החנווני בשמעו את זה התמלאה רחמנות עליי.... ואמר לה בתי, **אני יתן לך את זה על הסכום הקטן שנתת לי!**

לשמחת הבת לא היתה קץ.... והיא רץ הביתה מלא שמחה, מניחה את המתנה היקרה על השולחן, ושמחה מקפת אותה ביודעה שהיא קנתה את המתנה הזו לאחותה שכל כך יקר לה, וממש חייב לה את כל חייה....

עובר קצת זמן, והאחות הגדולה מגיע הביתה, ולדיתהמתה רואה המתנה היקרה שאחותה הקטן קנתה לה, היא מודה לה מכל הלב, אבל תמה ושואלת **איך בעולם הי' לך את הכסף לקנות לי את זה?** אמרה האחות שמרתי לעצמי עוד מטבעות ועוד מטבעות וכו' אבל האחות הגדולה ידעה שאי אפשר שיהי' לה כל כך כסף.... והתחילה בחשדות על אחות הקטנה.

היא חזרה להחנות ושאלה להחנווני, האם מכרת את זה לפני כמה זמן לאיזה בת קטנה, אמרה כן! שאלה האם שילם לך את הסכום הנדרש, כן ענה, ושאלה האם ממש נתן לך סך כסף גדול כל כך? אמר לה לא, שאלה אז שילמה או לא ולמה מכרת?

אמר לה החנווני - דבר גדול שמאוד נחוץ לנו בהיום הקדוש הזה.... - יש שני דרכים איך לקנות דבר, דרך אחד כשזה מגיע לך, כשאתה צריך לקבל את זה שיש לך את הכסף לזה, **אבל יש עוד דרך שכשכונ אדם אומר שאין לי בעולמי רק בן אדם הזה, ומבלעדה לא הי' לי כלום, ואני רוצה כל כך לקנות לה משהו, אז בדרך ממילא נתעוררי רחמי עליי, ונתתי לה את זה, וזה הוא במקום התשלום.**

מצד מעשינו אין לנו כלום אבל רק אתה יכול לעזור לנו!

מורי ורבותי אנחנו עומדים בליל כל נדרי, האם נתחיל לחשב את מצוותינו, מה כבר נמצא עוד קוואדער עוד ניקל.... **אם נתחיל לחשוב האם מצד מעשינו, בא לנו שנה טובה, מה כבר נמצא, הלא אין בנו מעשים... מה צדקותינו, מה ישועותינו, ומה נאמר לפניך ה' אלוקינו....** וגם מה שכן עשינו האם בזה יצאנו ידי חובתינו לכורא עולם שברא אותנו ומטיב לנו כל כך....?

לזה אנחנו אומרים אכן אין לנו מעשים... אבל.... - **אין לנו מלך אלא אתה! אתה החיות שלנו, מבלעדיך אין לנו כלום!** אנחנו שואבים כל חיותינו רק ממך! אין לנו כלום בעולם הזה, אנחנו לא מקבלים שום חיות, ושום שמחה של אמת, רק ממך, אפס בלתיך.

ועוד יש לנו כל כך צרות וכל כך בעיות, צרות גופניות וצרות נפשיות, והיחיד שיכול לעזור לנו במצוקתנו ובכאבינו הוא **רק אתה אבינו רועינו!** מי יכול לרפא אותנו משברינו, מי יכול לנחם אותנו מכאבינו העמוקים, רק אתה הסולח לכל עונוכי הרופא לכל תחלואיכי! **אנחנו תלויים בידך לגמרי! אתה תקוותינו היחיד!**

ועל זה אנחנו מתחננים ומבקשים פנה נא אל התלאות ואל לחטאות! אל תמנה כמה אנחנו ראויים! תראה כמה סבלנו במשך שנה האחרונה! **אנחנו באים אליך ואומרים לך אבא! לך לבד עינינו תלויות! רק אתה יכול לעזור לנו, וליתן לנו שנה טובה ומתוקה!**

העוברי דרכים כשיורדים גשמים – מרגיש בכל גופו איך שמעצמו אין לו כלום

ובזה יכולין להסביר מה שהכהן גדול ביום כיפורים - כשהתפלל תפלה קצרה מיד כשיצא מבית קדשי קדשים, התפלל שם שאל יכנסו לפניך תחילת עוברי דרכים שמתפללים שלא יהי' גשם, בגלל שמאוד נחוץ לכלל ישראל שיהי' גשם, ולא רוצים שכל כלל ישראל יסבול בגלל יהודי אחד שנמצא עכשיו בדרכים, ולכן הכהן גדול התפלל על זה.

ולכאורה בא נתבונן מה קורה פה... הכהן גדול, הצדיק הכי גדול של כלל ישראל, ביום הכי גדול של השנה, מתפלל אחרי שיצא מהמקום הכי קדוש בעולם - מקודש הקדשים, **ולא מוצא דבר טוב ויותר נחוץ להתפלל מלהתפלל נגד העוברי דרכים שלא ימנעו גשמים? האם תפלה שכן אדם פחות חשוב, או במקום פחות חשוב, לא הי' מונע את זה?**

אלא לפי דברינו יתבאר שהתפלה של העוברי דרכים יש בה כל כך כח, כל כך עוצמה, שהיהודי הזה הולך ביער לבד, ומתחיל לירד גשם, ואין לנו שום מקום מחסה, הלא הוא מרגיש כל כך אבוד, אין לו שום דרך להגן על עצמו, והגשם שוטף ושוטף ומרטיב את כל גופו....

ואז כשעומד ככה הוא מרגיש באמת בכל נשמתו שאין לו כלום מעצמו, הוא לא מתפלל בגלל שמאמין שלמעשה הכל בא מיד ה', ובן אדם לא יכול לעשות כלום לבד.... אלא הוא ממש מרגיש בכל נפשו איך שמעצמו אין לו כלום, אין לו שום דרך להגן על עצמו, אין לו לאיפה שום מקום להתגונן מן הגשם.

ואז הוא נושא עיניו לשמים, ואומר לה' עם כל לבו, אבא אני כל כך אבוד, אין לי שום דרך טבעי שאני יכול לעזור לעצמי, רק אתה יכול לעזור לי! אנה תפסיק את הגשמים....

תפלה כזה בוקע רקיעים! תפלה עם כזה אמיתיות! ותלות מוחלטת על ה' מגיע עד לכסא הכבוד! ובלי התפלה מאדם הכי קדוש בזמן הכי קדוש במקום הכי קדוש זה בוודאי הי' מתקבל!!!

ללמדינו כחה של תפלה אמיתית, כשבן אדם ממש מרגיש שמאין יבא עזרי, שאין לו שום דרך מעצמו ליעזר, אין לו שום עצמאות ובטיחות איך לשרוד את החיים, ורק ה' הוא מוביל אותנו במעגלי צדק, תפלה כזה בוודאי יתקבל!

ובדרך כזה נבא ביום הזה לפני ה', באמת נכניס לעצמינו ההבנה שאין לנו כלום, באמת אין לנו כלום! רק ה' יכול לעזור לנו, אין לנו שום דרך מעצמינו איך להצליח בשום דבר בחיים, לא בגשמיות ולא ברוחניות, ואין לנו שום זכות שנוכל להגיד שבגלל זה ה' יתן לנו השפעות, רק אנחנו סומכים כל כולו על ה'.

לקבל את העלון כל
שבוע במייל נא
לפנות למערכת

הערות למערכת:
ohryushur@gmail.com

אור ישר

להאהיב את הבורא על נבראיו!

שיחות של מורינו רב דבית מדרשינו שבט הלוי

אהבתי אתכם אמר ה'!
כי רוצה ה' בעמו!
ואהבת עולם אהבתיך!

אשרי העם שככה לו!

ענייני של תשובה אינו רק לסלק חטאים תשובה הוא ההכרה שטוב להיות לי יותר להיות קשור לה' מלהיות רחוק ממנו, שהדביקות בה' הוא הדבר הכי טוב בשבילי, זהו תשובה!

אחרי קריאת כל העבודת היום שבבית המקדש מה יכול לנחם אותנו שאין לנו את זה היום?

אנו דודינו ואתה רועינו אנו בניך ואתה אבינו, ופתאום מתחילים להגיד אנו עזי פנים ואתה רחום והגון, אנו קשי עורף ואתה ארך אפים.... למה נפלנו מן התיאורים המרוממים להתיאורים האלו?...

ההבנה שה' כועס עלינו ולא מרוצה בנו יכול למלא את לבנו בתקווה ושמחה וערך עצמי! האריך?

אחרי קריאת עבודת היום אנחנו בוכים - אין לנו לא אשים ולא קטורת....

אנחנו כבר אחרי יום שלם של תפלה של בקשת מחילה, קראנו בתפילת מוסף, את העבודת הקרבנות עברנו את כל התהליך הבריאה, מתחילת היקום ובריאת אדם הראשון עד לנח התמים בדורו, ועד לאברהם האב ההמון גויים, עד שמגיעים אל "אהרן קדוש ה' לשרתך קדשת" שהוא נבחר לשרת אחת בשנה בבית הבחירה.

ראינו את כל הטבילות שעשה, את הווידוי שהתוודה למען כל עם ישראל, את ההזיות שהזה, התפעלנו איך שכל עם ישראל שומע את שם המפורש יוצא מפי כהן גדול, ונופלים על פניהם ומשתחוים, עד להיום טוב שהי' עושה בצאתו מן הקדוש, כשפניו מאירים כרואה זריחת שמש על הארץ.

אבל מתוך ההתפעלות הגדולה אנחנו כאילו חוזרים להמציאות העגומה... ואומרים כל אלה בהיות ההיכל על יסודותיו, ומקדש הקודש על מכונותיו, וכהן גדול עומד ומשרת, דורו ראו ושמחו, אשרי עין ראתה כל אלה!

אבל אנו שאין לנו את זה, והמקדש חרב, ואין לנו את הגילויים הגדולים, ואת עוצמת הדביקות שהי' אז, הלא

למשמע און דאבה נפשינו.... אשרי עין ראתה קהל קדשים רוגשים בבית קדשי הקדשים, הלא למשמע און דאבה נפשינו.....

ואנחנו מסיימים באבל "זמרו עונינו אין לנו לא אישים ולא אשם לא בדים ולא בלולות וכו' לא קטורת ולא קרבן לא רוקח ולא ריח ניחוח לא שי ולא שלמים לא תודה ולא תמידים...

ממש נראה שאי אפשר לחזק אותנו, אחרי כל מה שהי' לנו ואנחנו קראנו ויודעים מה שהי' לנו, הקרבנות, השמחה הגדולה על השמיעת שם המפורש, ועכשיו אין לנו כלום והר ציון שמם, איך אנחנו יכולין בכלל להתחזק ואיך אנחנו??

הנחמה היחידה הוא - אשרי העם שה' אלוקיו! אלוקים רוצה קשה אתנו

אבל אנחנו מסיימים את הקריאת הקרבנות עם פסקא אחד שעוד דבר אחד נשאר לנו, וזהו אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלוקיו!! נכון אין לנו אישים, אין לנו קטורת, אבל יש לנו קשר עם אבינו שבשמים, אלוקי השמים והארץ בחר בנו שאנחנו נהי' עמו, שהוא רוצה קשר אתנו, הוא עשה אתנו ברית של אהבה, ובווער בנו שגם אנחנו נהי' קשורים איליו.

והקשר הפנימי הזה קיים תמיד! זהו קשר שלא תלוי איפה שאנחנו נמצאים, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלוקיהם, ובזה אנחנו שמחים ומאושרים, ובזה אנחנו מסיימים, שהגם שאין לנו כל זה, אבל דבר אחד יש לנו אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלוקיו!!!

איך הגענו מהקטע אנו רעייתך ואתה דודינו לאנו עזי פנים ואתה רחום וחנון?

לפני העל חטא אומרים שם פיוט של תיאורים נפלאים על הייחס הנפלא שבין יהודי לאביו שבשמים כי אנו עמך ואתה אלוקינו, אנו בניך ואתה אבינו, אנו צאנך ואתה רועינו, אנו כרמיך ואתה נוטרינו, אנו רעייתך ואתה דודינו וכו'.

וכל תיאור מראה עוד את עומק האהבה והקשר שיש בינינו לה', עד שהוא קורא לנו בניו והוא אבינו, אנו צאנו והוא רועינו, שדואג עלינו במסירות ואהבה, וממשיכים לתאר איך שאהבה בוערת כל כך עד שקורא לנו רעייתנו והוא דודינו!!

ממש נפלא ונורא! כל תיאור כשלעצמו יכול לרומם נפש יהודי, ממש יכולין להבין ולהרגיש כמה הוא רוצה בנו ואוהב אותנו, ואיזה קשר נפלא יש בינינו!! ויהודי אומר ככה את הפיוט, ובכל קטע הוא עוד מתרומם בנפשו, ופתאום נראה שנפל באיזשהו פח.... ושוכח כל מה שהוא אמר עד עכשיו. -

הוא מתחיל להכות על עצמו ואומר "אנו עזי פנים ואתה רחום וחנון, אנו קשי ערף ואתה ארך אפים, אנו מלאי עון ואתה מלא רחמים,....." "מה קרה פה? למה נפל מכל מה שאמר? באמצע לתאר איך שהוא הרעי' של ה' והוא הדוד, פתאום הוא התחיל לראות את עצמו בצבע שחור כל כך... שאין לנו תיאור יותר טוב לקרוא את עצמו רק כעז פנים וקשי עורף ומלא עון..... ?? מה קרה?

אלוקים אין סופי כביכול לא מרוצה כשאני לא רוצה להחזיר איליו אהבה .... איזה זכי'!

אלא יכולין לומר פה יסוד נפלא כשאנחנו שומעים את המושג שה' כועס אילינו, שה' לא מרוצה כשבן אדם חוטא איליו, זה מפריע לנו, זה שובר אותנו, זה עושה לנו לא טוב על הלב, למה? - בגלל שאנחנו שמענו את המושג הזה לפני שידענו מיהו האלוקים, רק שמענו שיש מישהו שכועס אילינו.... ובוודאי מחשבה כזה שובר בן אדם!

ובדרך ממילא כשאנחנו שומעים את המושג הזה זה מביא לנו הרגשות קשים, אבל בעצם הרעיון שה' לא מרוצה כשאנחנו חוטאים הוא המחשבה הכי חיובית ומשמחת בעולם!!

כשבן אדם יודע מה זה אלוקים, אלוקים הוא אין סוף, אין לו שום הגבלה, הוא לא מוגבל בכלום, ויש לו כל הכוחות וכל השלימויות שרק יש, עד שלשכל אנושי אי אפשר להבין אותו, לית מחשבה תפיסא בי' וכל מה שיש בעולם כל כח וכל דבר יפה הוא רק ניצוץ ממנו, שהוא העלת העילות וסיבת הסיבות, והמציאות השלם,

והמציאות הגדול והנורא הזה, על פי השבון לא הי' צריך שיהי' לו שום חילוק מה אתה עושה, איך אתה עושה, אם כן התפללת איליו לא התפללת... כן הנחת תפילין לא הנחת תפילין וכו' מה איכפת לו מה שאתה גוש עפר בשר ודם עושה....

אבל הוא אמר שיש לי רצון והשק שיהי' לי קשר עם גושי חומר אלו... , הבנים של אברהם אוהבי, אני רוצה קשר אתם ובווער בי שגם הם יהזירו אלי אהבה, וגם הם יתקשרו אלי, ואני רוצה בהם עד כדי כך שאם הם יפנו עורף אלי, אם הם לא יעבדו אותי זה ממה יפריע לי....! כל כך אני רוצה בהם שאם הם לא מקושרים אלי זה ממש יכעיס אותי[כביכול], ואני יריב אתם ויעשה כל מה שביכולתי שהם יהזרו אלי!

תשמעו בורא שמים וארץ אלוקים אין סופי שהוא השלם ויש לו הכל, והוא לא מרוצה, כשאתה לא רוצה להיות מקושר אליו!! הוא ממש כועס, ולוהם אתך על זה!!

איזה זכי'! איזה רוממות!!

מה יש יותר מזה שיהודי יכול לומר אנו עזי פנים!.... המקור של הכל, כל כך מעוניין בי, שאפשר לי להיות עז פנים אליו, הוא כל כך מעוניין בי שכשאני הבשר ודם שהיום פה ולמחר בקבר ימי כצל עובר לא קשור אליו, אני מלא עון אליו!! שממש חטאתי אליו וכביכול לא טוב לו בזה...

הסוף של הקטע הוא המשך ישיר לתחילת הקטע, מה שאנו רעיייתך ואתה דודינו, מראה על קשר ומה שאנו עזי פנים ואתה רחום וחונן מראה על קשר, זה מראה שהוא כביכול צריך לנו, ורוצה את הקשר אתנו!

וזה מרומם את היהודי באותו דרך שאנו מאמריך ואתה מאמירנו מרומם אותנו, ונזכה אכן להבין את זה וכשבאמת נבין שהוא רוצה בנו, כל כך בוודאי לבנו יתמלא באהבה גדולה אליו, ונתשוקק ונכסוף להיות קשור אליו ולשוב אליו באהבה, ונחי' חיים של קשר עם ה'!

לקבל את העלון כל
שבוע במייל נא
לפנות למערכת

הערות למערכת:
ohryushur@gmail.com